

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. С., 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети декември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Д. Чолаков

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Георги Д. Чолаков Търговско дело №
20231800900046 по описа за 2023 година

А. И. И. от гр. С., жк „Гоце Делчев“, бл.255, вх.А, ап.11, с ЕГН *****, е
предявил срещу С.”, ЕИК ** иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК – за прогласяване
на решението по т.5 от проведеното на 06.06.2021 год. общо събрание на С.” – за
изключването на ищеца като член на сдружението.

Претендират се и направените по делото разноски.

С исковата молба се твърди, че ищецът е член на „Л.”, ЕИК **. Твърди се, че на
проведеното на 06.06.2021 год. общо събрание на сдружение е взето решението по т.5 за
изключването му като член на сдружението. Твърди се, че горното решение е нищожно, тъй
като е взето извън пределите на компетентността на ОС, определена в закона /чл.23а, ал.1 от
ЗЛОД/ и учредителния акт /чл.23, ал.4 от устава/ – съгласно които разпоредби изключването
на членове от сдружението е изцяло от компетентността на управителния му съвет.

Препис от и.м и приложенията към нея са връчени на ответника с указанията по
чл.131 от ГПК, като в срока по чл.131, ал.1 от ГПК същият е подал писмен отговор, с който е
оспорил иска като недопустим и неоснователен, взел е становище по обстоятелствата, на
които се основава и е направил възражения срещу тях.

С отговора се сочи, че на проведеното на 23.02.2021 год. заседание на УС на
сдружението, на което е било разгледано заявление № 19/08.02.2021 год. на А. И., УС
единодушно е взел решение на основание чл.23, ал.5, б.,а“ от устава, че потвърждава
предложението на ловната дружина „Ихтиман“ за изключване на И.. Соци се, че считано от
същата дата, 23.02.2021 год., членственото правоотношение на ищеца А. И. И. е прекратено,
като към датата на провеждане на общото събрание от 06.06.2021 год., чието решение се

атакува с настоящия иск, ищецът не е имал качеството на член на ответното сдружение и за него не е налице правен интерес от оспорване на това решение.

Сочи се, че същото решение на ОС, чиято нищожност ищецът иска да бъде прогласена с настоящата искова молба, е било атакувано по съдебен ред с иск по чл.25, ал.4 във вр. с ал.6 от ЗЮЛНЦ, като с определение по т.д. № 139/2021 год. на СОС, влязло в сила на 08.12.2021 год., производството е било прекратено поради недопустимост на иска

Конкретно във връзка с доводите за неоснователност на иска се сочи, че в чл.26, ал.3 от устава на сдружението изрично са посочени правомощията на общото му събрание, като по т.6 те са за вземане на решения за предложения до управителния съвет на сдружението за налагане на наказания на провинилите се и за освобождаване членовете на дружината.

Сочи се, че от горното е видно, че вменените от ищеца пороци в решението на ОС от 06.06.2021 год. не са от категорията, която да е в състояние да доведе до нищожност на оспорваното решение – нито е постановено от некомпетентен орган, нито е от вида на т.нар. непостановени, липсващи решения, които не са обективирани в протокола от заседанието, на което е било взето оспорваното решение.

Ответникът също претендира направените по делото разноски.

Пълномощникът на ищеца адв. П. П. от САК в о.с.з. на 19.12.2023 год. е направил искане по чл.78, ал.5 от ГПК за присъждане на по-нисък размер на разноските, съставляващи претендирано от ответника прекомерно адвокатско възнаграждение.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

Видно от представеното с исковата молба заверено копие на членска карта на А. И. И. с ЕГН *****, същият към 2020 год. е бил член на „Л.”, ЕИК **. Между страните не е спорно, като същото се установява и от представените решения на Управителния съвет на сдружението от 28.10.2020 год. и от 23.02.2021 год., че ищецът е бил член на Ловна дружина „Ихтиман” към сдружението.

С горните две решения на УС ищецът последователно е бил изключен два пъти като член на сдружението на осн. чл.23, ал.4 от устава му, като ответникът не твърди и не представя доказателства същите да са му били връчени.

Видно от представения протокол № 1 от заседанието на УС на сдружението, проведено на 23.02.2021 год., на което е било взето второто по ред решение за изключване на А. И. И. като член на „Л.” по предложение на Ловна дружина „Ихтиман”, в същото е отразено, че ищецът е присъствал на началото на заседанието, поканен е да вземе думата във връзка с негово заявление, изслушан е от членовете на УС, след което е напуснал заседанието. След напускането му УС е взело решението за неговото изключване.

Видно от представеното препис-извлечение от протокол № 1 от проведеното на 06.06.2021 год. отчетно общо събрание на С.”, в дневния ред на същото е било включено

разглеждане на заявление, подадено до ОС от А. И. И.. След изслушване на ищеца председателят на събранието е прекратил разискванията и е предложил за гласуване от събранието изключването на ищеца като член на сдружението. След проведено гласуване с 31 гласа „за“ и 1 „въздържал се“ общото събрание е взело решение по т.5 от дневния ред, като е изключило А. И. И. като член на „Л.“.

След служебно извършена на осн. чл.23, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ проверка в регистъра по партията на ответника за съдържанието на обявления му устав в редакцията му към датата на проведеното на 06.06.2021 год. ОС, съдът констатира, че съгласно чл.23, ал.4 от същия в правомощията единствено на управителния съвет на сдружението е изключването на членове на същото; решението може да бъде взето по инициатива на УС или по предложение на ловната дружина, член на която е изключваният. Решението на УС подлежи на отмяна от ОС на сдружението поради незаконосъобразност или противоречие с устава – чл.30, т.11 от същия.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи :

Предявеният иск е допустим – същият е предявен от член на сдружението и за прогласяване на нищожността на решение на общото му събрание – като взето извън пределите на неговата компетентност, определена от закона и учредителния акт.

В случая за допустимостта на иска, неограничен със срок за предявяването му, е достатъчно ищецът да удостовери интереса си от установителния иск, като установи, че към момента на вземане на атакуваното решение е бил член на сдружението; дали същият е изгубил това качество по-късно, включително към момента на предявяване на иска, е без връзка с допустимостта на същия.

В случая съдът следва да посочи, че в изготвения доклад по делото, с който е разпределена доказателствената тежест за подлежащите на установяване от страните факти, неправилно е указал, че ищецът не сочи доказателства, че е бил член на сдружението към датата на ОС, 06.06.2021 год. С доклада съдът е посочил, че съгласно чл.25, ал.5 от ЗЮЛНЦ решенията на органите на сдружението, които са взети в противоречие със закона, устава или предходно решение на общото събрание, могат да бъдат оспорвани пред общото събрание по искане на заинтересуваните членове на сдружението или на негов орган, отправено в едномесечен срок от узнаването им, но не по-късно от една година от датата на вземане на решението. Посочил е, че доколкото ищецът представя с исковата си молба две решения на УС – от 28.10.2020 год. и от 23.02.2021 год., с които е бил изключен последователно като член на сдружението, то същият не удостоверява, че е оспорил второто от тях пред ОС на сдружението в законоустановените срокове.

Съдът е приел, че доколкото не е удостоверено, че ищецът е уведомен надлежно за първото решение на УС, то към датата на провеждане на ОС едногодишният срок по чл.25, ал.5 от ЗЮЛНЦ не е бил изтекъл, т.е. не е удостоверено, че горното решение на УС е влязло в сила към момента на провеждане на събранието на ОС. Конкретно за заседанието на УС от

23.02.2021 год. съдът обаче е приел, че ищецът е присъствал на вземането на решението за изключването му, видно от протокола, поради което в негова доказателствена тежест е да установи, че е подал жалба срещу това решение до ОС в срок до 23.03.2021 год.

Горното се опровергава от съдържанието на протокола за заседанието на УС от 23.02.2021 год., като по-горе бе обсъдено, че ищецът е напуснал същото преди гласуване на решението. В този случай в тежест на ответника е да установи, че е съобщил надлежно решението на изключения член преди повече от месец от датата на провеждане на ОС от 06.06.2021 год., което не бе сторено; същият с отговора на и.м. представя уведомление до ищеца за горното решение, но не и доказателства за получаването му от него.

От изложеното е видно, че доколкото към датата на ОС не е удостоверено, че някое от двете решения на УС за изключване на ищеца е влязло в сила, то следва да се приеме, че към тази дата същият е бил член на сдружението и има правен интерес от предявяване от настоящия иск.

В срока по чл.235, ал.5 от ГПК за постановяване на решението по настоящото дело е постъпила молба от пълномощник на ищеца за отмяна на хода по същество с оглед събиране на гласни доказателства именно за установяване на твърдяното членство на ищеца към дата 06.06.2021 год., респ. за изменение на доклада по делото в цитираната по-горе част. Искането е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение, доколкото съдържанието на протокола от заседанието на УС, представен от ищеца с и.м., не може да бъде опровергавано от него със свидетели – както бе посочено, горното не се и налага, доколкото свидетелите биха установявали именно удостовереното с протокола, че ищецът е напуснал заседанието. Отмяна на хода по същество не се налага и за изменение на доклада по делото по искане на ищеца.

Разгледан по същество, предявеният иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК е основателен, поради което съдът следва да прогласи нищожността на атакуваното решение на ОС на сдружението от 06.06.2021 год.

Съгласно разясненията, дадени с ТР № 1/06.12.2002 год. по тълк. дело № 1/2002 год. на ОСГК на ВКС, приложими както за търговските дружества, така и за сдруженията с нестопанска цел, нищожно е решението на общото събрание, което е взето извън пределите на неговата и на другите органи на дружеството/сдружението компетентност, определена от закона и учредителния акт.

В конкретния случай, както бе посочено по-горе, изключването на ловец от ловното сдружение се извършва единствено с решение на управителния съвет на сдружението – чл.23а, ал.1 от ЗЛОД и чл.23, ал.4 от действащия към 06.06.2021 год. устав на ответното сдружение. От горното следва, че вземайки решение за изключването на А. И. И. като член на С., общото събрание на сдружението е взело решение извън пределите на неговата компетентност, което е нищожно.

С оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да се осъди да заплати на ищеца в цялост направените по делото разноси в размер на 880 лева, от които

внесена ДТ в размер на 80 лева и заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство в размер на 800 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца с молба от 29.12.2023 год. за отмяна на постановеното в о.с.з. на 19.12.2023 год. по т.д. № 46/2023 год. на СОС определение по чл.149, ал.2 от ГПК.

Решението в тази му, част, имащо характер на определение, не подлежи на обжалване.

ПРОГЛАСЯВА на осн. чл.124, ал.1 от ГПК, по иска, предявен от А. И. И. от гр. С., жк „Гоце Делчев“, бл.255, вх.А, ап.11, с ЕГН *****, нищожността на решението по т.5 от проведеното на 06.06.2021 год. общо събрание на С.”, ЕИК ** – за изключването на ищеца като член на сдружението.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.1 от ГПК С.”, ЕИК ** да заплати на А. И. И. от гр. С., жк „Гоце Делчев“, бл.255, вх.А, ап.11, с ЕГН *****, направените по делото разноси в размер на **880 лева** /осемстотин и осемдесет лв./.

Решението в тази му част подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____